

OKUPICIEL (4) sb m

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); -ciél, -ciel-.

sg N okupici(e)l (2). ◇ G okupici(e)la (1). ◇ I okupici(e)l(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Ten, kto wykupuje majątek; redimens PolAnt [w tym: czego (1)] (2) : Gdy zbożeie brát twoy/ y przeda ofiádłość fwoię/ á przyidzie okupiciel iey/ bliłki iego/ tedy niech odkupi przedanie brátá fwego. BudBib Lev 25/25, Lev 25/26.*

2. *Ten, kto ratuje, uwalnia; wybawca; redemptor PolAnt [w tym: czyj (1)] (2) : Ták rzekl Iehowa okupiciel twoy y utworzył twoy z żywotá/ ia Iehowá czyniący wŕzytko/ rościągám niebiofá fam/ rozpościerám ziemię łobą. BudBib Is 44/24; BudNT Act 7/35.*

Cf ODKUPICIEL

JDok